

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 79. Quid addendum sit circa impedimentum voti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

Putavit quidem *Fachin.* posse exhæredari prolem ex similibus vel majoribus causis, quàm hærent, sed rectè contradicit *Krim.* à nu. 496. quia Jus expressè restringit potestatem exhæredandi ad has tantùm causas: sicuti privationem asyli restrinxit *Greg. XVI.* ad illa tantùm 8. crimina, quæ recensui l. 4. n. 1394. ideòque ad alia etiam majora extendi non debet. Putat tamen *Molina* d. 176. posse Remp. condere legem, secundum quam talis proles exhæredari posset in certis casibus, nempe illis, quibus in hoc negotio teneatur sequi consilium parentum. V. *Kugler* à n. 695.

§. 4. Si proles petito consilio parentum, contra horum voluntatem ineat Matrimonium, non ideo potest ei negari dos, communis cum *Sanob.* l. 4. d. 26. à n. 16. *Gob.* n. 110. *Krim.* à n. 400. Ratio est, quia volenti nubere debetur dos, tum ad alimenta, & sustinenda onera Matrimonii, tum etiam, ne mulier indotata spernetur à viro, uti habetur in Jure apud *Krim.* n. 400. nullum autem Jus dicit; prolem ob adductam causam posse privari dote: Imò licet nuberet indigno, non ideo posset privari alimentis necessariis, L. 5. §. *Si vel parens.* ff. De liberis agnatis. Dos autem & alimenta æquiparantur in Jure. Porro ille solus censetur accipere indignum, ex quo redundat dedecus in familiam, vel infamia in accipientem. Vide *Krimer* n. 503. & *Kugler* à n. 139.

Q. 79. Quid addendum sit circa impedimentum vocat. §. 1. Deus permittit Sacerdotibus & Levitis antiqui testamenti Matrimonium, ejusque nullum, saltem extra annum suæ vicis five defertionis, cum enim non fierent Sacerdotes aut Levitæ, nisi è tribu Levi & domo Aaronis, ne

Levitarum genus deficeret, reparandum erat per Matrimonium. In nova lege Græci sacris ordinati etiam licite utuntur Matrimonio ante subdiaconatum contracto, uti declararunt varii Pontifices apud *Arcud.* l. 7. c. 33. Votum tamen habent cœlibatûs post primæ uxoris obitum, *Arcud.* c. 43. ubi etiam notat Episcoporum uxores debuisse fieri Monachas.

574. §. 2. An Matrimonia Græcorum, si contrahant post susceptum sacrum Ordinem, siue sint prima, siue secunda, non tantum sint illicita, sed etiam invalida, fusillimè disputat *Arcud.* eodem c. 43. & contra alios tenet valida esse, sed sic contrahentes debere abstinere à sacro ministerio. E contra invalida esse multis contendit *Pignat.* tom. 8. consult. 81. Justè autem & sanctè voluit Ecclesia, ut Latini ordinati sacris essent incapaces Matrimonii, & si illud antea contraxissent, abstinere ab usu, uti contra Græcos rectè ostendit *Arcud.* à c. 34. usque ad 43. testimonio Conciliorum & PP. tam Græcorum quàm Latinorum: & nunc tantum loquemur de impedimento voti in Ecclesia latina.

575. §. 3. *Vasq. Az. Plat.* Pont. l. 7. c. 14. & seqq. late contendunt ex antiquis Conciliis & PP. Religiosos in primis sæculis, non obstante professione suâ potuisse validè, quamvis illicitè, contrahere Matrimonium. Et idem dicit de initiationis sacro Ordine *Pont.* c. 27. Quod Professionem religiosam attinet videri possunt dicta. l. 4. n. 3. & hic dicenda paulò post. De cætero certum est, nunc in *Conc. Later.* anno 1139. statutum esse, ut Religiosa professio & votum ordinati sacris dirimat contrahendum Matrimonium, uti refertur *Can. Ut Lex.* 40. caus. 27. q. 1. & idem statui-

atur aliis locis, apud Pont. c. 22. n. 4. & apud
De Ordine Dub. 25. estque definitum à Trid.
c. 24. Can. 9. Si quis dixerit Clericos in sacris Or-
dinibus constitutos vel Regulares castitatem solemniter
professos posse Matrimonium contrahere, contractumque
nullum esse non obstante lege Ecclesiastica vel voto . . . . .
quodema sit: unde videtur colligi, si Ordinem
sacrum suscipiens nollet castitatem vovere, at-
tamen ad hanc teneri ex præcepto Ecclesiæ, se-
cundum dicta l. 6. p. 2. n. 2161. & similiter talis
ex lege Ecclesiæ in reverentiam Ordinis sacri
redditur inhabilis ad Matrimonium, uti rectè
Krim. à n. 956. Estque hoc verum, licet susci-
piens sacrum Ordinem esset tantum impubes,
quia quamvis per legem Ecclesiæ non sit capax
voti Religionis, tamen Ecclesia non reddit eum
incapacem hujus voti vel præcepti, Krim. n. 963.

§. 4. Infans validè initiatur sacro Ordine, 576.
ut constat ex Cap. un. De clerico per saltum promo-
to: sic autem ordinatus non teneretur castitate,
sed si vellet, posset inire Matrimonium, quia
nec vovit, nec ei præcepta est castitas, cum fue-
rit voti & præcepti incapax. Excipe, nisi usum
rationis adeptus suam Ordinationem expressè
vel tacitè ratificaverit, tum enim tenetur ad ca-
stitatem, & inhabilitatur ad Matrimonium,
Krim. n. 962.

§. 5. Ordinatus sacris ex metu gravi injustè 577.
& directè ad sacri Ordinis susceptionem incusso,
secundum Krim. n. 964. & alios multos non te-
netur ad castitatem, nec inhabilis est ad Matri-
monium, sed videri debent dicta l. 6. p. 2. n.
2163. nam probabilius est oppositum ob ratio-
nem ibi datam, quia votum illud Jure naturæ

valet, nec invenitur Jure positivo irritari, uti etiam rectè probat *Pont. l. 7. c. 29.*

578. §. 6. Qui invalidè ordinatus est, non tenetur, quia votum & obligatio castitatis ex mente Ecclesiæ tantum accessorie sequitur ad susceptionem Ordinis: Oppositum tamen dicunt *Castrop. & Krim. n. 965.* si conjuges invalidè profelli sint Religionem, putant enim teneri ad castitatem statui congruam, eò quòd profitendo Religionem, expressè voverint castitatem, ac voluerint actum suum valere, quantum possit.

579. §. 7. Per votum simplex castitatis, quod Religiosi Societatis Jesu emittunt post Novitiatum, dirimi Matrimonium, certum est ex *Bulla Greg. XIII. Ascendente Domino*, ubi ait: *quoniam omnes illos ad contrahendum inhabiles ac contractus hujusmodi nullos & irritos facimus.* Ratio est, quia quamvis non sit votum solenne, tamen quia Ecclesiæ potestatem habet ponendi certas condiciones requisitas ad valorem contractus matrimonialis, ipsa autem ponit carentiam votorum simplicium, per quæ Societatis Jesu personæ sunt Religiosi, hoc ipso talia vota habent vim dirimendi Matrimonium.

580. §. 8. Docent *Abb. Lop. Palud. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 3. n. 5. Gutt. Castrop. d. 3. p. 6. §. 11. n. 20. Avers. q. 15. f. 3. Tamb. hic tr. 7. c. 4. §. 2. n. 9. & alii communiter contra Sor. & Pont. l. 7. c. 21. & 25.* per votum simplex castitatis, quod uxor emittit dans marito potestatem suscipiendi sacrum Ordinem, dirimi Matrimonium uxoris, etiam post mortem dicti mariti, quod videtur statui *Cap. Quia sunt, 10. & Cap. Sise. dist. 28.* ubi dicitur, ut separentur, non tantum quoad tōrum, uti putat *Pont.* sed quia deest vinculum, uti

habet ibidem *Glossa*. Et ratio congruentiæ est, quia talis uxor deberet fieri monialis secundum *Cap. Sane*, De convers. conjug. & *Cap. Agas*, 21. causâ 27. q. 2. ergo congruum est, ut si habet fit inhabilis ad alias nuptias. Alii cum *Agor* tom. 1. l. 13. c. 14. q. 11. & *Sanch.* l. 7. d. 40. dicunt Matrimonium uxoris in sæculo remanentis fore quidem irritum, attamen non ratione voti, sed ex constitutione Ecclesiæ, nam etsi prior votum castitatis non emiserit, si tantum consenserit in Ordinationem mariti, licet forte nihil sciverit de inhabilitate inde consequente, dicitur inhabilitari ad secundas nuptias, nam ita statuitur *Cap. Seriatim*, 14. dist. 32. & *Cap. Quia sunt*, 10. dist. 28. ubi *Glossa* ait: Si ea invitâ ordinaretur vel ignorante, non fieret ei præjudicium, sed si sciret & tacuit, fit ei præjudicium, ut post mortem illius non possit nubere, ut dist. 32. *Cap. seriatim* 14. unde requiritur, quod mulier voveat, sed sufficit, si scit votum suum ordinari. Et eadem *Gloss.* ad *Cap. Si se*, 11. dist. 28. videtur, quod sola constitutio Ecclesiæ hoc Matrimonium dirimat, non scienti vel votum. Atque in his consentit *Sanch.* Quidquid sit de hoc, unde oriatur; *Glossa* ad *Cap. seriatim*, supra ait: De qua accore promori dic, quod eo ipso, quod dat licentiam, intelligitur vovere. Et idem dicit *Gl.* ad *Cap. Agas*, 21. causâ 27. q. 2. ergo reipsa videtur esse ratione voti, saltem virtualiter emissi, cui, quamvis simplex sit, Ecclesia annexuit talem inhabilitatem, uti eandem annexuit votis simplicibus in Societate Jesu; vel certè dici potest, quod in simili dixi l. 6. p. 2. n. 2161. nempe sicut suscipiens sacrum Ordinem ordinariè ex voto obligatur ad continentiam, si tamen vovere nolit, tum obligari ex præcepto Ecclesiæ, ita hinc ordi-

II
O.I
mor.
alidii
Croix
VIII

ordinariè ex voto oriri illam inhabilitatem, si autem non voverit, oriri ex dispositione Ecclesiæ. Quid autem tenendum sit de nocente manente in sæculo, si innocens post justum divortium susceperit sacros Ordines vel Religionem dixi à n. 448.

581. §. 9. *Sanch.* l. 7. d. 32. à n. 9. latè probat, si unus conjugum profiteatur in Religione, & alter velit manere in sæculo, debere non tantum facere votum continentiæ, sed etiam carere periculo incontinentiæ, alioquin teneri non tantum ingredi monasterium, sed etiam suo tempore profiteri in Religione, ut probat *Castrop.* d. 3. p. 6. §. 11. n. 12. quamvis n. 17. dicat, spectato rigore Juris oppositum esse probabilius. Tandem autem censetur manere periculum incontinentiæ, quamdiu senes non sunt, quantumcumque probæ sint vitæ. Si tamen sint senes, præsumi abesse periculum; censetur autem mulier senex, si sit quinquagenaria, vir autem, si sit sexagenarius, inquit *Sanch.* & post eum *Castrop.* n. 10. quia tum in illis cum potentia generandi communiter cessat calor libidinis. Deinde probat idem *Sanch.* d. 33. & *Castrop.* n. 14. professionem viri fore validam, si uxor consenserit, quamvis hæc in sæculo manens, & adhuc juvenis votum castitatis non emitat: attamen ad hoc prærequiri licentiam Episcopi pro ingressu in Religionem, docet *Castrop.* n. 11. contra *Sanch. Gutt. Pontium*, & *Avers.* q. 15. f. 3. qui dicunt id tantum esse de convenientia. Et si remanens in sæculo emitat votum castitatis, docent rectè *Sanch.* n. 8. *Gutt. Pont. Castrop.* n. 13. quod votum uxoris non ideo fiat solenne, nam *Cap. un. De voto*, in 6. clarè deciditur, quod votum nullum censeatur solenne

solenne in ordine ad dirimendum Matrimonium, nisi fit in religiosa professione, vel sacri Ordinis susceptione. Hinc inferunt hi Auctores cum *Averf.* tali voto non dirimi sequens Matrimonium, sed tantum impediri. Quod autem uxor viri sacris ordinati nequeat secundum dicta n. 580. post viri mortem valide inire Matrimonium, hoc dicunt esse ex speciali Ecclesie ordinatione circa uxorem ordinati, quæ cum fit oeciosa, non debeat extendi ad uxorem professi. Et contra *S. Bonav. Gabr. Palud. Henricus* & alii dicunt hoc voto dirimi Matrimonium etiam mortuo professo contrahendum, quia Cap. *Qui uxorem*, 10. caus. 33. q. 5. dicitur: *qui uxorem suam relinere permiserit, aliam non accipiat, sed similiter contrahatur*, ubi *Glossa* addit: *intrando monasterium, si puerus est; vel si senex est, contineat in seculo*, Cap. *Cum sis*, De convers. conjug. Et hic dicit *Hugo*, quod *capitulum*, quod dat uxori licentiam, intelligitur *vovere*. Hoc autem votum videtur esse simile voto, quod emittit uxor ordinati, quod secundum dicta n. 580. Matrimonium dirimit, & talis vir ingrediens monasterium etiam sæpe ordinatur, ergo votum uxoris in seculo manentis habet subreptum similem vim dirimendi, & propter hæc, posterior sententia etiam est probabilis, quæ dicit hic non esse extensionem legis, sed in ultimatione prudente velut identitatem casus respectu ejusdem legis.

§. 10. Si *Titius* hæreticus Ordinis Teutonici ritum hæreticorum fecerit solitam professionem, non ideo fit inhabilis ad Matrimonium, tum quia non est vera professio religiosa, sed tantum inanis caremonia, tum etiam quia non inten-

II.
O. I.
mor.
alidii
Croix
VIII

intendunt se obligare ad continentiam, neque Ecclesia ipsis eam præcipit.

583.

§. 11. Thomistæ communiter, *Henriq. Valent.* & alii, quibus videtur favere *S. Th.* in supplement. q. 53. a. 2. O. putant voto solenni Jure naturæ dirimi Matrimonium, eò quòd res Deo per votum tradita non possit tradi homini, sed probabilius est oppositum eum *Scoto* & *Scotistis* omnibus, teste *Mastio* n. 116. ad quos accedunt *Geys. Abb. Caj. Az. Bellarm. Sanch.* l. 7. d. 26. *S. Bonav. Less. Cón. Regin. Hurt. Dicast.* supra, *Krim.* à n. 446. *Avers.* q. 15. f. 1. & alii, quia obligatio Religionis non pugnat cum superveniente obligatione justitiæ, uti patet in obligato voto simplici castitatis, si Matrimonium contrahat, Deo enim ex Religione obligaverat corpus, quòd nihilominus etiam validè ex justitia obligat conjugii. Si dicas, votum solenne habere actualem traditionem corporis respectu Dei, quam non habet votum simplex: *Contra est* 1. nam multa vota simplicia etiam dirimunt Matrimonium, uti patet ex dictis, ergo talia saltem habent respectu Dei actualem traditionem corporis. 2. Ideo votum solenne est actualis traditio, quia per illud homo abdicat se jure utendi corpore, sed per quòd vis votum simplex etiam abdicat se homo jure utendi corpore, quia nullum in tali homine manet, nec unquam est in aliquo jus ad actus illicitos, ergo. Confirmatur, nam Pontifices dispensare possunt cum professis ad ineundum Matrimonium, uti dicitur n. 829. ergo figuratum est, quòd professio dirimat Jure tantum ecclesiastico, solennitas enim, ob quam præcipuè est vis dirimendi, juncta est votis vel Ordini solo Jure ecclesiastico, uti rectè *Krim.* à n. 446.

§. 12.

§. 12. Sicuti votum profitentis in Religione 584.
 impedit valorem Matrimonii, ita Matrimo-
 nium consummatum impedit valorem profes-
 sionis religiosæ, si fiat absque licentia conjugis,
 & extra casum justî divortii, Cap. *Notificasti*, 33.
 q. 5. Cap. *Veniens*. Cap. *Quidam* De convers. con-
 jug. potestque sic invalidè professus suâ sponte
 redire ad sæculum, & in eo semper manere, eti-
 amsi alter postea consenserit vel dederit causam
 justî divortii, nisi post hæc professionem suam
 legitimè ratificârit: Et talis professio de se non
 habet vim voti simplicis aut Religionis postea
 ineundæ aut servandæ castitatis aut non petendi
 debitum, quæ quidem præsumuntur, secundum
 Cap. *Quidam* & Cap. *Placet*, De convers. con-
 jug. sed an ita sit, pendet ab intentione profiten-
 tis, quæ exquirenda est. *Dixi*, si fiat absque li-
 centia conjugis, & extra casum justî divortii,
 quæ licentia vel divortium, si adsit, licitè & val-
 lidè profitetur, uti colligi potest ex dictis tum
 hic n. 438. tum etiam l. 6. p. 2. n. 2220. ubi dixi,
 talem etiam posse suscipere sacrum Ordinem.
 Possuntque hæc omnia videri pluribus deducta
 apud *Avers.* q. 15. f. 2. & 3.

§. 13. Huc spectat resolutio seqq. casuum. 1. 585.
 Tutius invalidè professus, post elapsam quin-
 quennium relatâ causâ invaliditatis, emissus,
 vivit Matrimonium. *Queritur*, an validè. Ne-
 gat *Pignat.* Tom. 1. consult. 88. referens multas
 declarationes, quæ dicunt, ibi esse tacitam pro-
 fessionem. Sed R. Quamvis Ecclesia prudenter
 præsumat talem esse tacitè professum, sive, in-
 terea ratificâsse professionem suam, vix enim es-
 se potest, quin ratificaverit, cum tamdiu in Re-
 ligione vixerit, tamen cum Ecclesia non possit
 sup-

supplere consensum ad valorem professionis necessarium si re ipsa nunquam ratificasset, secundum dicta l. 4. n. 12. nunquam valuisset professio, & Matrimonium jam contractum esset validum. E contra, si etiam tacite tantum ratificaverit primam invalidam professionem, nec aliunde aliquid defuerit, secundum dicta l. 4. n. 31. est verè professus, & consequenter Matrimonium ejus est invalidum, & de hoc casu intelliguntur declarationes apud Pignatellum.

586. *Casus 2.* Berta potens probare se coactam vi esse ingressam & professam in Religione, post medium annum à professione clam profugit, & jam in Matrimonio est per decem annos, susceptis prolibus, petitque tandem, ut Judex ecclesiasticus habitam plenam probationem coactionis declarat Matrimonium & proles legitimas. *Quæritur*, an id fieri possit, Ratio dubitandi est, quia *Trid. sess. 25. De Regul. c. 19.* dicit: Regularem talem non esse audiendum, nisi intra quinque menses à die professionis causas deduxerit coram Superiori suo & Ordinario. Quod si antea habitum sponte dimiserit, nullatenus ad allegandum quamcunque causam admittatur, sed ad Monasterium redire cogatur, & tanquam apostata puniatur. Nihilominus quatuor Doctores facultatis Theologicæ Coloniae putarunt Judicem ecclesiasticum adhuc posse declarare professionem irritam, Matrimonium & proles esse legitimas, quia ignorantia Juris excusat in sexu foemineo: Et mulier, ut inquit Gloss. nov. in authent. *De incest. nupt. §. 1. Mascard.* De prob. vol. 1. concl. 74. n. 5. vol. 2. concl. 1080. n. 9. ignorat sua jura, quidve ipsi comperat. Et cum res integra non sit, præsumendum de benignitate Matris Ecclesiæ, quod conjuges illos

nolit manere in perpetuis animæ & corporis angustis.

586.

Casus 3. Cajus metu, quem probare potest, coactus, verbis tantum externis sine interno animo fecit professionem; cessante intra triennium causâ metûs, statim protestatur contra, sed non auditur à Superioribus, nec permittitur implorare Ordinarium, imò in carcerem conjicitur, è quo elabens, fugam arripit, dimisso habitu eâ intentione, ut intra tempus quinquenni sibi currentis impleret Ordinarium: Iterum deprehensus conjicitur in duriolem carcerem tandem interrogatur: num professionem suam velit ratificare, aut aliàs damnari perpetuo tali carcere: cumque non esset aliud evadendi medium, Cajus obtulit ratificationem, sed non aliter ratificat, quàm priùs illam fecerat, scilicet sine animo se obligandi. Liber factus habitâ occasione iterum fugit, sed cum nullibi tutus confisteret, ex desperatione, militiæ nomen dedit, nec amplius sui juris, per annos 12. in ea mansit. Redux inde reassumpfit coram Ordinario suam reclamationem: sed fortuitò incidens in notitiam cum Caja, cum hac, totum negotium ignorante, contrahit Matrimonium in facie Ecclesiæ, & ex ea tres proles suscitatur. *Queritur* 1. an Cajus possit ab Ordinario loci restitui in integrum contra lapsum quinquenni. 2. An, ut audiatur ab Ordinario & Superiore loci, è quo profugit, compelli debeat ad reassumendum prius habitum.

Respondeo ad 1. affirmativè, 1. quia restitutio in integrum nunquam intelligitur exclusa, nisi specialiter sit prohibita, *Socin.* & alii communiter, sed non est prohibita in casu hoc, quo injur

Tom. VIII.

B b

A e

itè negata est omnis via reclamandi; nec ullibi
 Papæ reservatur restrictio in integrum, *Zypens*
 in *Analyti Juris Pontif. De Regul. n. 47. 1.* Ca-
 jus reclamavit ante lapsum quinquenni, quod
 satis est, non enim requiritur, ut causa absolva-
 tur ante quinquennium. 3. Ordinarius potest
 in sua diocesi, quod Papa in orbe, nisi speciali-
 ter reservetur vel prohibeatur, *Barb. De Jure ec-*
cles. l. 1. c. 8. n. 20. Sperell. decis. 110. n. 21. &
Trid. in omnibus causis concedit primam in-
stantiam Ordinariis, exceptis solis causis tra-
ctandis secundum Canones apud Sedem Apo-
stolicam, quod de hac causa nullibi dicitur. Si
dicas, Ordinarius videtur hic esse delegatus, de-
legatus autem nõ potest restituere in integrum,
Cap. Causa, De restit. in integrum. R. n. esse de-
legatum, nam Trid. sess. 25. c. 19. De Regul. dicit,
causam pertinere ad Ordinarium & Superiorem
regularem, nullã factã mentione delegationis &
licet Ordinario adjuncta sit jurisdictio etiam
circa exemptos, per tale additamentum non fit
jurisdictio delegata, Salgado De retent. Bulla: p.
2. c. 25. Vide De Luca De Regul. d. 8. n. 7. & d.
16. n. 13.

Redeo ad 2. *Fagn. ad Cap. Perlatum De his, quæ vi-*
metusve caus. n. 52. Covarr. & alii videntur di-
cere, non audiendum, nisi in habitu, quia Trid.
videtur Ordinario jurisdictionem concedere
tantum pro casu, quo intra quinquennium cau-
fas deduxerit, manens in Monasterio: nam ad-
dit; Quod si antea habitum sponte dimiserit, nullatenus
ad allegandum quamcunque causam admittatur, sed
ad Monasterium redire cogatur, & tanquam apostata
puniatur. Unde de hoc casu egressus dimissio ha-
bitu, Pignat. tom. 9. conf. 173. n. 4. ait: Trid.
velle,

velle, quod prius resumat habitum, & postea admittatur ad adducendum causas nullitatis, alioquin vult agendum cum ipso, prout cum apostata. Similiter Barb. Depotelt. Episc. alleg. 104. n. 14. ait, dimissionem habitus non impedire, ut regularis non audiatur, si postea eundem reassumat. Contradicit Sanch. l. 7. d. 37. n. 3. ubi ait: limitandum est, nisi professus is justam dimittendi habitus causam haberet, vel si non posset obtinere licentiam eundi ad reclamandum, nec ire, nisi habitu deposito, aut non permittitur causas nullitatis proponere coram Ordinario: & ob id habitu dimisso fugit, ut reclamet, quippe *Trid.* temerariam habitus dimissionem punire intendit; at non temere dimittit, qui ut allegando causas nullitatis, remedio Juris concessio uti possit, id efficit, sic *Nav. Az.* Addit *Sanch.* n. 11. fictè professum posse, cessante scandalo & omisâ reclamatione, & non deductis causis coram Ordinario ac Superiore, fugere, nec teneri redire ad Monasterium, nec esse apostatam. Hinc videtur dicendum, cum Cajus injustè impeditus sit, quominus ageret, potuit dimisso habitu fugere, ut ageret; & cum nullibi tutus esse posset, quod se dederit militiae, videtur fecisse coactus, deserere autem militiae vel non potuit, vel non est ausus; & cum dimissus à militia statim inceperit iterum agere coram Ordinario, non videtur excludendus beneficio restitutionis in integrum apud Ordinarium, nec ipsi tutum est redire ad Ordinem, in quo fortè libertatem non haberet agendi causam suam apud Judicem competentem.

Q. 80. Quid addendum sit circa cognationem legitimam. §. 1. Adoptio tum dicitur perfecta sive

Bb 2

arro-